

Prædikestolen: Budskab om befrielse

” Løft eders hoveder I porte. Løft jer I ældgamle døre, så ærens konge kan drage ind.”

Det er omkvædet fra den 24. Davids salme i det gamle Testamente. En valfartssalme, som pilgrimene sang, når man hvert år drog op på tempelbjerget i Jerusalem, for at fejre årets største højtid: Påsken.

Dagen til minde om udfrielsen af Israels folk fra slaveriet i Egypten. Til minde om udfrielsen fra trussel om død; både da de henslæbte tilværelsen som trælle, og da de stod med ryggen til det Røde hav med Faraos hær parat til at angribe dem.

Begge gange var det Gud der reddede dem. Førte dem så at sige fra døden til livet; fra trældom til frihed. Fra hjemløshed til det forjættede land.

Prædikestolen i Mern kirke er prydet med smukke farverige træudskæringer. Den første er profeten Jonas der reddedes fra druknedøden, ved at blive slugt af en stor fisk. (Den spytter ham nemlig senere op på land.)

Det næste billede er Jesus på æslet palmesøndag, indledningen til den kristne påske. Begge billeder af Jonas og Jesus er tegn på befrielse. Befrielsen fra døden til et bedre liv.

Palmesøndag er Jesus også på pilgrimsfart til Jerusalem. Som en anden kong David hilses han af folk med palmegrene. Tegn på befrielse, sejr og fred.

Ligesom David i sin tid red ind i sin nyerobrede by. Men Jesus rider på et æsel. Han opfylder profetens ord om den sagtmodige konge. Det er ikke en befrier med våben i hånd. Det er en befrielse af menneskers sind og livssyn.

Det tredje billede på prædikestolen viser Jesu opstandelse påskemorgen. Det hele er ikke bare snak og løfter, men handling og opfyldelse. En sand befrielse.

Tekst: Alex Mark Knudsen

Foto: Jens Ulrik Jørgensen